

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. De præsentia Dei per viam luminis supernaturalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. V.

De Præsentia Dei per viam luminis supernaturalis Fidei.

Praxis modi hujus in tribus consistit exercitiis : primum est illud fidei : firmiter & indubitatè credendo, quod Deus & Sanctissima Trinitas, ratione immensitatis suæ in omni loco præsens existat cum Natura, Attributis & Personis, Patre, Filio & Spiritu Sancto, idque tribus modis ; per essentiam, præsentiam & potentiam.

Secundò, præsupposita præsentia Dei intellectiva exercebis affectivam, quæ exercitii hujus pars est principalior, varios eliciendo actus amoris, desiderij, resignationis, &c. additis diversis orationibus jaculatoriis per motus ignitos, & aspirationes flammigeras, ut loquitur D. Bonaventura: e.g. complacco mihi, Domine, & amo infinitam tuam pulchritudinem : quando concedetur mihi, ut eam reverear, eaque fruatur & gaudeam detracto velamine? O si cuncti homines ejusdem haberent notitiam! O utinam non una duntaxat mihi esset vita, sed millenæ, quas in tuum obsequium & servitium exponere possem! totum me resigno Divinæ voluntati tuæ: dispone de me, pro ut vis & tibi placet juxta Divinum tuum beneplacitum. Deinde te convertes ad Divinas Personas, eas benedicendo & laudando, eisque æternas & infinitas referendo gratias, repetendo frequenter hunc versiculum: *Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Gloria potentia Patris, gloria sapientia Filij, gloria bonitati Spiritus Sancti. Gratia Patri, gratia Filio, gratia Spiritui Sancto.*

Et pro exercitij hujus complemento semper in corde habebis hæc sanctissima nomina, Jesus & Maria: *Hæc In valle li sancta oratio Iesus & Maria, inquit Thomas de Kempis, cap. 13, brevis est ad dicendum, sed fortis ad juvandum, dulcis ad consolandum, potens ad perducendum ad vitam æternam. Iesus & Maria sint mecum semper in viâ, in omni loco, & in omni tempore, pro bona custodia, Amen.*

Insupee

Insuper Christum contemplaberis præsentem in cœlo in throno gloriæ, in Eucharistia, in throno Crucis, & in corde tuo, tanquam in throno amoris, quando sacramentali aut spirituali te reficies communione: amando & benedicendo eum cum sanctissima Matre sua, æternasque ei agendo gratias.

Neque Fidei etiam desunt media seu modi invenienti Deum in creaturis, imò nobiliorem habet modum quam lumen naturale, in quantum illas considerat veluti symbola, figuras & similitudines Dei & Christi quemadmodum in Sacra Scriptura ultra sensum literalem reperiuntur alij sensus, mysticus, videlicet, & spiritualis: ita Magnum hoc volumen totius universi præter illud, quod representat sensui, demonstrat intellectu varia mysteria: etenim *est liber scriptus intus & foris.*

Apoc. c. 5.

Si cœlum suspicias stellis exornatum, in sensu allegorico representabit tibi Divinitatem, aut Humanitatem Christi cum ornamentis suarum perfectionum. In sensu morali tibi significabit animam variis adornatum virtutibus. In sensu anagogico demonstrabit tibi cœlum Divinæ Essentiæ, qua fruuntur Beati in gloria.

Ulterius. Omnis creatura aut te delectat, aut mœrore afficit: si te delectat, idè Deum illam creasse recordaberis, ut tibi sit symbolum & figura gaudij Paradisi: si te mœrore afficiat, ad considerationem poenarum infernalium te excitat. Antiqui SS. Patres omnes gratiæ: & nos sub figura quoque sumus in ordine ad statum gloriæ.

1. Cor. 10.

S. T. 1. p. 9.

1. art. 10.

Præterea, omnis creatura est ad documentum, quia inseruit pro tua instructione, & ad mysterium; etenim creata est propter gloriam Christi. Ex omnibus igitur & singulis stude elicere fructum spiritualem pro anima tua, pro gloria & amore Christi. Verùm inter omnes affectus præsentia Dei per viam desiderij nobilissima est, cæterisque perfectior. Hanc exercebat Apostolus, quando dicebat: *Bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & presentes esse ad Dominum. q. d. eligerem*

1. Cor. 5.

eligerem potius esse separatus à corpore proprio, quam à Deo: mallem aspirare ad præsentiam beatam claræ visionis Dei, quærere & desiderare pulchram Dei faciem.

Huic sancto exercitio vacabat Regius Propheta, quando dicebat: *Sitivit anima mea ad Deum fortem Psal. 31. vrvum, quando veniam, & apparebo ante faciem Domini.* Hoc idem consulebat & suadebat illis verbis: *Quarite Dominum, & confirmamini: quarite faciem ejus semper. Et qua est facies Dei,* ait D. Augustinus, *nisi præsentia Dei? Charitas invenit eum per fidem, & eum quarit habere per speciem.*

Hæc est occupatio & professio eorum, qui sunt veri S. Bern. an servi Dei, subjungit S. Bernardus; *Hæc est professio frat. de nostra, fratres, quærere faciem Dei Iacob, quærere faciem monte. ejus semper.* Ad eò necessarium est hoc desiderium alterius vitæ, & claræ visionis Dei, ut, qui illius non habuit curam in hac vitâ, puniatur, non quidem sensus, sed damni poenâ in purgatorio, quod ideo nuncupatum est, *Purgatorium Desiderij*, Purgatorium purgans defectum desiderij. *Causa hujus defectus alia non est, nil. spir. s. nisi defectus alterius cujusdam præsentia, nimirum, 13. propria cognitionis & humilitatis.* Una siquidem cognitio attrahit alteram, cognitio propria trahit cognitionem Dei. Quapropter si præcellum Divinæ præsentia gradum attingere desideras, sedulo stude humilitati & profundæ tui ipsius cognitioni. Dices cum Prophetâ David: *Exquisivit te facies mea; Psal. 26. faciem tuam Domine requiram.* Facies mea, mea, videlicet, cognitio quærit & reperit faciem & cognitionem Dei.

Tertio, post actus internos cognitionis & amoris sequitur actus externus operationis. Et hic quoque perficiendus est in præsentia Dei ad laudem & gloriam ipsiusmet Dei, ut animam pariter & corpus, tam perculum interiolem, quàm exteriorem, tanquam perfectum consecros holocaustum, *in odorem suavitatis, Sanctissimæ Trinitati, Patri, Filio, & Spiritui Sancto, sanctissimisque nominibus Jesu & Mariæ,*

Ad:

Adhæc, per viam imaginationis formare poteris præsentiam Dei similem illi, quam S. Joannes in Apocalypsi describit. Primum itaque præsens comparebis ante Thronum sanctissimæ Trinitatis, Patris, Filij & Spiritus Sancti. Secundò, ante Thronum Humanitatis sanctissimæ Christi, qui ostendit *Vulnera*, & sanctissimæ Matris ejus, quæ ostendit *Vbera*. Tertiò, circa illum imaginaberis omnes Angelos, totiusque Curie cœlestis Incolas, qui sunt prostrati in facies suas in conspectu Throni, amicti stolis albis, & palma in manibus coronati, & musicis instrumentis deferunt gloriam & honorem Domino, dicentes: *Salus Deo nostro*, id est, à Deo salutem nostram salutem & gloriam recognoscimus. Quapropter, *Benedictio & claritas & sapientia & gratiarum actio: honor, virtus & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen.*

Apoc. 7.

Quod si igitur omnes Sancti & Beati in facies suas prostrati Deum adorant & laudant; quanta eum majori humilitate & propria tui confusione hoc idem à te præstandum est? Qua de causa, propriæ mentis egestatis, instar mendici ante regiam Altissimi aulam constitutus postulabis gratiam & misericordiam: à potentia Patris virtutem & fortitudinem: à sapientia Filij lumen: à bonitate Spiritus Sancti amorem: ut bene sanctèque operari, cognoscere & amare valeas: idque per meritum Jesu & Mariæ, per *Vulnera Filij & Vbera Matris.*

Eccles. 14.

Concludam hoc caput quadam Ecclesiastici sententia: *Beatus homo, qui in sensu cogitat circumspiciendum Deum.* Beatus ille, inquit Spiritus sanctus, qui semper contemplatur Deum, & considerat se respici à Deo. *Videt Deum præsentem & respicientem.* Etenim scriptum est: *Ego Dominus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus.* Omnipotens, in Hebræo legitur *Sadai*, quod significat: *Qui sufficit*, nam continet omne bonum. Et hoc est lucrum illud, quod reportabis ex præsentia Dei: *omne bonum.* Unde Dominus Deus, quo Patriarcha Abrahamo majorem adderet stimulum ambulandi in præsentia sua, dixit ei: *Ego omnipotens, Ego Sadai, Ego omne bonum: me habebis, qui sum omne bonum.*

Gen. 17.

bonum, habendo meam praesentiam. A contrario, inquit S. Augustinus, miser ille, quicumque a praesentia Dei alienus reperitur: *Magna hominis miseria est, cum illo non esse, sine quo non potest esse: & tamen si ejus non meminit, eumque non intelligit, ac diligit, cum illo non est.* Quare merito idem S. Doctor dolebat, quod Deus fuisset ei praesens, at non ipse Deo: *Mecum eras, & ego tecum non eram.* Quoties, anima mea, hoc idem Deo dicere poteris: *Mecum es, & tecum non sum?* *Mecum es, quia continuo me consideras, amas, conservas in esse, & tecum non sum, non cognoscendo, amando & laudando te.* *Da mihi, Domine, assistentem Sapientiam, qua mecum labores, mihi assistat, me regat & gubernet, sis mihi praesens, quemadmodum ego tibi: habeam te continuo praesentem in memoria, de recogitando: in intellectu te contemplando: in voluntate te amando: in lingua de te loquendo: in manibus pro te operando.*

Et haec sufficiant de modo in praxia deducendi sanctum hoc exercitium praesentiae Dei intellectivae, affectivae & operativae per viam luminis & rationis naturalis, per viam fidei, & per viam imaginationis.

CAP. VI.

De Praesentia Dei in interiori domo anima.

UT de praesentia Dei breve quasi exhibeatur compendium omni die exercendum: sequentem praxiam cum gratia Dei observare procurabo.

Construam interius in corde meo domum quandam mentalem tria in se comprehendentem cubicula. Primum erit meum: secundum Christi Crucifixi: tertium Dei. Unde intra me tres continuas habebō praesentias: *Praesentiam mei, Christi crucifixi, & Dei.* Prima ordinabitur ad mortificationem: secunda ad contemplationem: tertia ad amorem.

Domus